

V proslavo 60 letnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja Franc Jožefa I. dne 2. decembra 1908.

Pozdravljen nam, presvetli car,
mogočne Avstrije vladar,
Ti oče naš in naš gospod,
pozdravljen nam v preslavni god!
Glej, danes ves slovenski rod,
ki Tebi vedno zvest je bil,
ki zate gorko kri je lil,
pozdravlja Te iz src globin,
Ti mož modrosti, mož vrlin,
Ti svete Cerkve zvesti sin!
Za svoje narode ves vnet
že vladaš let
jih šestdeset. —
Ti vladal si jih v viher boju,
Ti vladal si jih v solnčnem soju
jih vladal, ko strašno gorjé
zadelo Tvoje je srce. —
O britek, britek ta spomin! —
Ti vzet bil brat, Ti vzet bil sin,
edini sin —
vladar trpin!
In hujše!
Odvzeta še soproga mila,
ki vir Ti je tolažbe bila —
ah, kar srce ljubilo je,
en sam dan izgubilo je . . .
Ostal si sam —

o ves, na smrt potrj,
a vendar jačji kakor smrt:
pod težkim križem krepkih ram!
Ostal nezmagan si junak,
Te vklonil ni nesreč vihar,
Te zmedel ni osode mrak
in Te ne bo nikdar! . . .
Pogled v nebó Ti dal je moč,
pogled v nebó in zdihljaj vroč
krepil je Tebe sred težkoč.
Ohranil Večni Ti je zdravje
do sivih dni,
dal Ti še v starosti moči
dočakati to redko slavje.
Zato pa naš slovenski rod,
naš vojvoda in naš gospod,
Te iz globin srca proslavlja:
Naj mili Bog Te blagoslavlja
ohrani Te, varuj nezgode,
da srečne vidiš vse narode.
Pozdravljen, oče sivolasi,
naj mnogo let Te krona krasil!
Ljubezen narodov Te gréj.
oj živi, car, do skrajnih méj!
Ko časno pa življenje mine,
tam v krilu večne domovine
praznuj kdaj rajski jubilej!

Radoslav.

